

**БЕЗПЕКА ЛЮДИНИ ЯК ПРІОРИТЕТНЕ ЗАВДАННЯ ДЕРЖАВИ ТА
ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА**

Повстин В.А., курсант ПБ -12

Купчак М.Я. викладач кафедри права та менеджменту у сфері цивільного захисту

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

Трагічні події в Україні, свідками яких ми стали, сформували нові виклики, підняли на поверхню безліч проблемних питань, підсилили кризові явища у всіх сферах життєдіяльності нашої держави, але разом з тим спричинили безпрецедентну трансформацію у свідомості людей, стали основою формування національної ідентичності, подарували українцям відчуття власної гідності та безцінний практичний досвід народовладдя. На тлі багатьох проблемних питань гостро постає питання безпеки людини, оскільки реальні загрози та ризики їх виникнення мають місце чи не у всіх сферах життєдіяльності людини.

Концепція безпеки людини, розроблена Організацією Об'єднаних Націй визначає сім основних складових: **економічна безпека, продовольча безпека, екологічна безпека, безпека для здоров'я, особиста безпека, громадська і культурна безпека та політична безпека** [1].

«Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю», зазначено у Конституції України. Кожному, хто на законних підставах перебуває на території України, гарантується свобода пересування, вільний вибір місця проживання, право вільно залишати територію України, за винятком обмежень, які встановлюються законом [2].

Конституцією гарантовано право людини на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань, право на мирні зібрання. Проте ми стали свідками систематичного порушення цих норм Закону. Слід визнати, що українці не завжди і не скрізь можуть вільно проводити мітинги чи пікети. Мали місце випадки, коли органи державної влади не реєстрували заяв про проведення мітингу або забороняли проводити їх, оскільки це, мовляв, заважатиме жителям і гостям міста. Часто спроби таких зібрань несли в собі загрози життю та здоров'ю людей.

Однак, слід зазначити, що здійснення цих прав може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для

захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

Однією з умов безпеки людини є гарантії соціального захисту, що включають право на забезпечення її у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом. Це право гарантується загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням завдяки страховим внескам громадян, підприємств, установ і організацій, а також бюджетним та іншим джерелам соціального забезпечення; створенням мережі державних, комунальних, приватних закладів для догляду за непрацездатними.

Кожна людина має право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування. Конституція передбачає державне фінансування відповідних соціально-економічних, медико-санітарних і оздоровчо-профілактичних програм в сфері охорони здоров'я. Однак, фактично ми маємо зруйновану систему ефективного і доступного для всіх громадян медичного обслуговування. Державні і комунальні заклади охорони здоров'я фінансуються за залишковим принципом, що призводить до катастрофічної нестачі коштів і ставить під сумнів виконання обов'язку держави щодо сприяння розвитку лікувальних закладів.

На нашу думку, яким би не був досконалим механізм функціонування державних органів влади це не може забезпечити належні умови і засоби реалізації прав і свобод людини без дієвого законодавства, без взаємодії з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, інститутами громадянського суспільства. Суспільство повинно об'єднатися у поглядах і намірах щодо забезпечення високих міжнародних і європейських стандартів безпеки людини, бо це найважливіший обов'язок держави, суспільства та сучасної цивілізації [3] .

ЛІТЕРАТУРА:

- 1. Конституція України.**
- 2. Зеркалов Д. В., Арламов О. Ю.3-57 Соціальні проблеми сталого розвитку : Монографія.— К.: Основа, 2013. – 562 с.**
- 3. Електронний ресурс: <http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=295519>**